

РЕШЕНИЕ

№ 19467

гр. София, 25.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 171 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ГАБРИЕЛА Д. ЛАЗАРОВА

при участието на секретаря ДЕСИСЛАВА Д. Н.А
като разгледа докладваното от ГАБРИЕЛА Д. ЛАЗАРОВА Гражданско дело
№ 20211110129747 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 235 ГПК.

Образувано е във връзка с искова молба, уточнена с молба от 15.07.2021 г., от М. Х. Я. срещу „ЗАД „БВИГ” АД, с която са предявени обективно кумулативно съединени осъдителни иски с правно основание чл. 405, ал. 1 КЗ и чл. 409 КЗ вр. чл. 86, ал. 1 ЗЗД за сума в размер на **3 468,70 лв.**, представляваща разликата между дължимо според ищеца и платено от ответника застрахователно обезщетение за претърпени имуществени вреди по имуществена застраховка „Застраховка за дома” № във връзка с настъпило застрахователно събитие – пожар на 14.04.2020 г., ведно със законна лихва върху главницата от датата на исковата молба до окончателното изплащане на вземането, както и за сума в размер на **393,12 лв.**, представляваща законна лихва за забава, начислена върху претендираната главница за периода от 15.04.2020 г. – датата на уведомяване на застрахователя за застрахователното събитие, до 27.05.2021 г.

Ищецът твърди, че е сключил с ответника договор за имуществено застраховане по застрахователна полица „Застраховка за дома” № 221919159381, с която е застраховано следното имущество: къща, гараж и ограда, находящи се на адреса гр. Нови Искър, кв. „Курило”, ул. „Бреза” № 3. Сочи, че съгласно посочената застрахователна полица, движимото и недвижимо имущество са застраховани по клауза „А” – „Пожар и други опасности”, с лимит на отговорност 20 000 лв. за сградата и 5 000 лв. за обзавеждането. Поддържа, че в срока на действие на договора за имуществено застраховане – на 14.04.2020 г., е настъпило застрахователно събитие – пожар, вследствие на което на ищеца са причинени имуществени вреди, тъй като е изгоряла покривната конструкция на застрахования гараж. Твърди, че ответното дружество е надлежно уведомено за настъпилото застрахователно събитие, като във връзка с него е превело на ищцата застрахователно обезщетение в размер на 3 144,50 лв. Изложени са подробни доводи, че изплатената сума от ответника е недостатъчна за

покриване на разходите за поправяне на щетите по застрахованото увредено имущество на ищцата. Ищцата намира, че дължимото застрахователно обезщетение е в размер на 6612,78 лв. с ДДС, като е получила оферта за извършване на ремонт на покрива на гаража за тази сума. Предвид факта на извършено плащане от застрахователя на сума в размер на 3 144,50 лв., счита, че към датата на депозиране на исковата молба е дължимо застрахователно обезщетение в размер на още 3 468,70 лв. Съобразно изложеното е направено искане предявените искове да бъдат уважени. Претендира разноски.

В указания законоустановен срок по реда на чл. 131 ГПК е депозиран писмен отговор от ответника, с който оспорва предявените искове по основание и размер. Не оспорва наличието на валидно застрахователно правоотношение за процесния период с параметрите, посочени в исковата молба. Изложени са подробни доводи, че изплатеното застрахователно обезщетение в размер на 3 144,50 лв. отговаря на претърпените реални вреди във връзка с реализираното застрахователно събитие. Поддържа, че при така предявената претенция, при която липсват данни за реално извършен ремонт и доказателства за осъществени разходи, застрахователното обезщетение следва да се определи по действителната стойност на вредата към датата на настъпване на застрахователното събитие. Претендира разноски.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и взе предвид доводите и възраженията на страните, съгласно чл. 235, ал. 2 ГПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Предявени са обективно кумулативно съединени осъдителни искове с правно основание чл. 405, ал. 1 КЗ и чл. 409 КЗ вр. чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

По предявения осъдителен иск с правно основание чл. 405, ал. 1 КЗ:

В тежест на ищеца е да установи кумулативното наличие на следните предпоставки: 1) сключен договор за имуществено застраховане между ищеца и ответното дружество, с параметри, посочените в исковата молба, 2) в срока на застрахователното покритие да е настъпило събитие, за което ответникът носи риска, 3) характер и размер на причинените вреди от настъпилото застрахователно събитие в срок на договора за имуществено застраховане. В тежест на ответника и при доказване на горните факти е да докаже положителния факт на плащане на дължимото обезщетение.

С определение № ... г. /л. 43 и сл. от делото/, на основание чл. 146, ал. 1, т. 3 и т. 4 ГПК, съдът е обявил за безспорни и ненуждаещи се от доказване между страните следните обстоятелства, включени във фактическия състав на спорното право:

Между страните е налице валидно застрахователно правоотношение по договор за имуществено застраховане по застрахователна полица „Застраховка за дома” № 221919159381, с която е застраховано следното имущество: къща, гараж и ограда, находящи се на адрес В срока на застрахователно покритие на договора – на 14.04.2020 г., е реализиран застрахователен риск – пожар, вследствие на който са нанесени щети на покрива на застрахования гараж. Във връзка с настъпилото застрахователно събитие на 14.04.2020 г. от ответника, в качеството на застраховател, е заплатено застрахователно обезщетение в размер на 3 144,50 лв.

В обобщение, първите две предпоставки за основателност на предявения иск – наличието на сключен договор за имуществено застраховане между ищеца и ответното дружество, с параметри, посочените в исковата молба, настъпило събитие в срока на застрахователното покритие, за което ответникът носи риска, не са спорни. Спорна между страните и недоказана по делото е единствено третата предпоставка за основателност на предявения осъдителен иск с правно основание чл. 405 КЗ, касаеща

характера на причинените вреди, по-конкретно техният размер.

От ответната страна не се оспорва, че вследствие на настъпилото застрахователно събитие на 14.04.2020 г. – пожар, е изгорял покрива на процесния гараж. Посоченото обстоятелство съдът намира за установено и от приетия като писмено доказателство по делото протокол от 16.04.2020 г., съставен от представители на ответника, които след извършен оглед на застрахованото имущество са установили, че покрива на застрахования гараж е изгорял /л. 11 и л. 12 от делото/. Спорно е **какъв е размера на действителните вреди**, т.е. какъв е размера на дължимото застрахователно обезщетение.

За установяване размера на същото по делото е прието неоспорено от страните заключение на съдебно-техническа експертиза /л. 76 и сл. от делото/, което съдът кредитира като компетентно и обективно изготвено. Вещото лице е посочило, че поради изминалото време и извършения основен ремонт на покрива, към момента не може да се установят точно техническите увреждания на покрива, като към момента на изготвяне на заключението покрива на гаража е изцяло завършен. Приетите видове необходими строително-монтажни работи /СМР/ за пълното възстановяване на покрива са на база посочените видове и количества в експертна оценка /лист 32/, изготвена на база извършения оглед на място на 16.04.2020г. *от представители на ответника*. Необходимите видове СМР са представени в Таблица № 1 в заключението. Вещото лице е посочило, че стойността на необходимите строително-монтажни работи за пълното възстановяване на покрива е в общ размер на **6 617,89 лв. с ДДС**.

По аргумент от чл. 386, ал. 2 от КЗ, при настъпване на застрахователно събитие застрахователят е длъжен да плати застрахователно обезщетение, което е равно на действително претърпените вреди към деня на настъпване на събитието, освен в случаите на подзастраховане и застраховане по договорена застрахователна стойност. Обезщетението не може да надвишава действителната /при пълна увреда/ или възстановителната /при частична увреда/ стойност на застрахованото имущество, т. е. стойността, срещу която вместо застрахованото имущество може да се купи друго със същото качество, съответно стойността, необходима за възстановяване на имуществото в същия вид, в това число всички присъщи разходи за доставка, строителство, монтаж и други, без прилагане на обезценка. В конкретния случай съдът приема за установено, че размерът на действително претърпените вреди е установената от вещото лице сума в размер на 6 617,89 лв., която не надвишава предвидения лимит на отговорност до 20 000 лв. на застрахователя, съгласно уговореното между страните в представената по делото застрахователна полица № 221919159381/17.07.2019 г. /л. 33 от делото/. Предвид изложеното, от сумата, равняваща се на действителния размер на претърпените вследствие на осъщественото застрахователно събитие вреди, следва да бъде изваден размера на платеното застрахователно обезщетение, за да бъде установен размера на непогасеното към момента застрахователно обезщетение, т.е. предявеният осъдителен иск с правно основание чл. 405, ал. 1 КЗ следва да бъде уважен в пълен размер. В тази връзка съдът съобрази, че размерът на неплатената част от застрахователното обезщетение възлиза на 3 473,39 лв./6 617,89 лв. – 3 144,50 лв./, но с оглед принципа за диспозитивно начало в граждански размер предявеният иск следва да бъде уважен до претендирания размер от 3 468,70 лв.

По предявения осъдителен иск с правно основание чл. 409 КЗ вр. чл. 86, ал. 1 ЗЗД:

По аргумент от чл. 409 КЗ, застрахователят дължи законна лихва за забава върху застрахователното обезщетение след изтичане срока по чл. 405, освен в случаите на чл. 380, ал. 3 от КЗ. Съгласно чл. 405, ал. 1 КЗ, при настъпване на застрахователното събитие застрахователят е длъжен да плати застрахователно обезщетение в уговорения

срок, който не може да е по-дълъг от срока по чл. 108, ал. 1 - 3 или 5. Според чл. 108, ал. 1 КЗ, застрахователят е длъжен да се произнесе по претенцията по застраховки по раздел I от приложение № 1 или по т. 1 - 3, 8 - 10 и 13 - 18, раздел II, буква „А" от приложение № 1, които не са застраховки на големи рискове, в срок до 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл. 106. Клас застраховки „Пожар и природни бедствия" са предвидени в т. 8 от раздел II, буква „А" от приложение № 1, т. е застрахователят е следвало да изплати застрахователно обезщетение в срок от 15 работни дни от уведомяването.

В конкретния случай ищецът е отправил застрахователна претенция до ответника на 15.04.2020 г. /л. 9 от делото/, а 15-дневният срок за изплащане на застрахователно обезщетение е изтекъл на 08.05.2020 г., поради което законна лихва се дължи, считано от 09.05.2020 г. до 26.05.2021 г. /деня преди датата на депозиране на исковата молба, включително/, която съдът по реда на чл. 162 ГПК и с помощта на лихвен калкулатор изчисли в размер на **369,04 лв.**, до който размер предявеният иск с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД следва да бъде уважен. За разликата над посочения размер до пълния размер на претендираната сума, както и за периода от 15.04.2020 г. до 08.05.2020 г., искът следва да бъде отхвърлен, като неоснователен.

По разноските:

При този изход на спора, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, ответникът следва да заплати на ищеца разноски в размер на 386,32 лв., съобразно уважената част от исковете. С оглед изхода на спора, ответникът следва да бъде осъден да плати, на основание чл. 38, ал. 2, във вр. ал. 1, т. 2 от ЗА, на адвокат Д. Н. Д., оказал безплатна правна помощ на ищеца, сума в размер 646,87 лв. за възнаграждение, което съдът определи на основание чл. 7, ал. 2, т. 2 от НМРАВ.

На основание чл. 78, ал. 3 врл. Ал. 8 ГПК, ищецът следва да бъде осъден да заплати на ответника разноски в размер на 0,62 лв. и юрисконсултско възнаграждение в размер на 0,62 лв., съобразно отхвърлената част от предявените искове.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗЕАД „БВИГ”, ЕИК, със седалище в град, на основание чл. 405, ал. 1 КЗ, да плати на М. Х. Я., ЕГН *****, с постоянен адрес:, сума в размер на **3 468,70 лв.**, представляваща неплатена част от застрахователно обезщетение по имуществена застраховка „Застраховка за дома” № г., с която е застраховано следното имущество: къща, гараж и ограда, находящи се на адрес:, сключена между ищеца и ответника, вследствие настъпване на застрахователно събитие на 14.04.2020 г. – пожар, вследствие на който са нанесени щети на покрива на застрахования гараж, който е изгорял, ведно с обезщетение за забава в размер на законната лихва върху главницата от датата на предявяване на исковата молба в съда – 27.05.2021 г., до окончателното изплащане на вземането.

ОСЪЖДА ЗЕАД „БВИГ”, ЕИК, със седалище в град, на основание чл. 409 КЗ вр. чл. 86, ал. 1 ЗЗД, да плати на М. Х. Я., ЕГН *****, с постоянен адрес:, сума в размер на **369,04 лв.**, представляваща законна лихва за забава, начислена върху присъдената главница в размер на 3 468,70 лв. за периода 09.05.2020 г. до 26.05.2021 г., като **ОТХВЪРЛЯ** иска за сумата над уважения размер от 369,04 лв. до претендирания от 393,12 лв. и за периода от 15.04.2020 г. до 08.05.2020 г.

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, ЗЕАД „БВИГ”, ЕИК, със седалище в град, да заплати на М. Х. Я., ЕГН, с постоянен адрес:, сума в размер на 386,32 лв., представляваща разноски по делото.

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал. 3 вр. ал. 8 ГПК, М. Х. Я., ЕГН, с постоянен адрес:, да заплати на ЗЕАД „БВИГ”, ЕИК, със седалище в град, сума в размер на 0,62 лв., представляваща разноски по делото, и сума в размер на 0,62 лв. – юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА ЗЕАД „БВИГ”, ЕИК, със седалище в град, да заплати на основание чл. 38, ал. 2 ЗАДв., на адвокат Д. Н. Д., с ЕГН, с адрес: град София, ж.к. „Гоце Делчев”, бл. 251, вх. Е, ап. 128, сума в размер на 646,87 лв., представляваща възнаграждение за оказана безплатна адвокатска помощ на ищеца М. Х. Я..

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____